

den Tre at tale paa deres Vegne, ikke heller nu kan indsee, at der er nogen synderlig Grund til her at optage den foreslaaede Bestemmelse. Jeg skal ikke i Diebliffet erklære mig bestemt imod Forslaget; jeg vil afvente de Bemærkninger, der muligen maatte fremkomme fra andre Sider, navnlig fra andre af de Medlemmer, i Forening med hvem jeg ved den forrige Behandling havde stillet de omtalte forskellige Ændringsforslag.

B. Christensen: Med Hensyn til de Bemærkninger, vi sidst have hørt, skal jeg dog tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, at det jo virkelig i visse paatrængende Tilfælde maa forekomme ønskeligt, at der recurreres til Sognefogden, der altid vil være nær og hurtigt tilstede, for at faae Foranstaltninger truffne, hvis Undlæelse eller Opsættelse jo kunde tænkes at være farlig. Det sees ikke, saaledes som Paragraphen nu er affattet efter Forslagsstillerens Forslag, at det kan medføre væsentlig Betænkelighed, medens selv den sidste Taler neppe vil nægte, at det i enkelte Tilfælde, — jeg vil gjerne indrømme, at det ikke vil være det Almindelige, — vil kunne være af stor og maaskee uberegnelig Nytte.

Indenrigsministeren: Jeg skal kun bemærke, at, saaledes som Forslaget nu er stillet af Udvalget med Hensyn til Sognefogdens Forhold, er den Indvending sneret, som jeg tillod mig at gjøre gjældende ved Sagens tidligere Behandling mod den eiendommelige Maaade, hvorpaa det var paalagt Sognefogden at intervenere for at redde Formen, idet han var ubetinget pligtig til at tillægge Dyrlægens Billte Retskraft, om jeg saa maa sige. Jeg maa forstaae Ordene, som de nu staae, saaledes, at Sognefogden har under sit Ansvar at skønne, hvad der er de nødvendige foreløbige Foranstaltninger. Jeg kan derfor ikke see rettere, end at det dog maaskee er det Retteste, at man gaaer ind paa denne Ordning af Sagen. I det oprindelige Udkast var Sagen stillet noget anderledes; men det forekommer mig, at der vel kunde være idetmindste enkelte Egne, hvor det var tilraadeligt, at Sognefogden kunde optræde paa den her paatænkte

Maaade og træffe de aldeles foreløbige Foranstaltninger.

Faursehan: Jeg skal blot tillade mig at udtale, at jeg ikke ønsker, at Sognefogden faaer den heromhandlede Myndighed, da jeg frygter for, at han i flere Tilfælde ikke vil forstaae at anvende den rigtigt. Jeg skal derfor stemme imod det foreliggende Ændringsforslag.

Da ikke Flere begjærede Ordet, gif man over til Afstemning.

Det første Forslag til § 3:

at Ordene: „§ 4 nærmere — — smitsomme“ forandres til: „sornævnte“ vedtoges uden Afstemning som en Redaction.

Ved Afstemning blev derefter:

1) Forslaget til § 3:

at i sidste Afsnit, Ordene „Politimesteren — — Foranstaltninger“ forandres til „en Udskrift af sin Protocol — i Kjøbstæderne til Politimesteren (i Kjøbenhavn Politidirecteuren) og paa Landet til vedkommende Sognefoged, hvilke da strax have at anordne de nødvendige foreløbige Foranstaltninger“.

ved Navneopraab, som foretoges, fordi der ved den første, paa sædvanlig Maaade foretagne Afstemning kun afgaves 17 St. for og 8 imod Forslaget, og saaledes det til at tage en gyldig Beslutning nødvendige Antal Stemmer ikke var afgivet, — saaledes som det nærmere vil sees af nedenstaaende Liste, vedtaget med 19 St. mod 10.

Ja.

Schroll; Dwiß; Dahlerup, L. C.; Drieser; Glensborg; Hansen; Jørgensen; Krag; Mayntz; Møller; Pedersen; Petersen; Rasmussen, R.; Tang; Bertelsen; Bentner; Borgen; Christensen, B.; Dahl.